

به نام خدا

سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران در یک نگاه (چالش‌ها و مشکلات)

فهرست مطالب

۱.....	چکیده
۲.....	مقدمه
۳.....	۱. سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران
۵.....	۲. وظایف و اختیارات سازمان مرکزی تعاون روستایی
۹.....	۳. ارکان و ساختار اداری سازمان مرکزی
۱۰.....	۴. شبکه تعاونی‌ها و اتحادیه‌های روستایی و کشاورزی
۱۱.....	۵. ارتباط سازمان مرکزی با شبکه تعاونی‌ها و اتحادیه‌های روستایی و کشاورزی
۱۲.....	۶. معضلات موجود در عملکرد سازمان مرکزی
۱۳.....	۷. خرید تضمینی محصولات کشاورزی
۱۵.....	۷-۱. خرید گندم
۱۶.....	۷-۲. خرید دانه‌های روغنی
۱۷.....	۷-۳. خرید و فروش توافقی محصولات کشاورزی
۱۸.....	۷-۴. کمبود انبارهای مناسب نگهداری محصولات خریداری شده
۱۹.....	۸. وضعیت شبکه تعاونی‌ها و اتحادیه‌های روستایی و کشاورزی
۲۰.....	نتیجه‌گیری و پیشنهادها
۲۳.....	منابع و مأخذ

سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران در یک نگاه (چالش‌ها و مشکلات)

چکیده

سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران براساس قانون عهده‌دار امر هدایت، حمایت، نظارت و حسابرسی شبکه گسترده تعاونی‌های روستایی و کشاورزی است. این سازمان دارای ۳۰ شعبه استانی و یک مرکز در منطقه جیرفت و کهنوج است که در سطح کل کشور وظایف محوله را انجام می‌دهند. شبکه تعاونی‌های روستایی و کشاورزی مشتمل بر اتحادیه‌ها و شرکت‌های تعاونی روستایی، کشاورزی و زنان روستایی بوده و در واقع متعلق به بخش خصوصی هستند که تحت نظارت و هدایت سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران فعالیت می‌کنند. بررسی عملکرد این سازمان در طی سال‌های اخیر بیانگر معضلات شدیدی است که اتحادیه‌ها و شرکت‌های تعاونی روستایی و کشاورزی کشور را دچار ضرر و زیان‌های فراوان مادی و معنوی کرده و برخی از آنها را تا مرز ورشکستگی کامل سوق داده است. ازسوی دیگر دولت نیز به تبع عملکرد سازمان مرکزی تعاون روستایی متحمل ضرر و زیان‌های فراوانی شده است. بنابراین اگر نحوه عملکرد سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران در سال‌های آتی بهبود نیابد، ضرر و زیان شبکه تعاونی‌ها و اتحادیه‌های روستایی و کشاورزی و نیز دولت همچنان ادامه خواهد یافت.

مقدمه

فرهنگ همکاری و تعاون از دیرباز در زندگی اجتماعی مردم ایران متبلور بوده و سال‌هاست که این فرهنگ در آمیخته با آیین و رسوم کهن مردم این سرزمین، نقش تعیین‌کننده‌ای در روابط اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و اقتصادی دارد. در آموزه‌های مذهبی^۱ دین اسلام هم تأکید فراوانی بر امر تعاون شده است. تعاونی‌ها در ایران پیشینه‌ای ششصد ساله دارند و طی قرن‌های متمادی کشاورزان و مردم جوامع روستایی به صورت دسته‌جمعی و یا با تشکیل تعاونی‌های سنتی نظیر «بنه»، «حراثه» و «واره» اغلب فعالیت‌های کشاورزی را به‌طور مشارکتی با حفظ مالکیت و انتفاع فردی انجام می‌دادند و به همین دلیل پس از گذشت صدها سال، لزوم نگرش رسمی و قانونی به مقوله تعاون لازم به نظر می‌رسید. تا اینکه در سال ۱۳۰۳ شمسی با تصویب قانون تجارت، تعاونی‌ها به صورت رسمی در ایران معرفی شدند. اما از لحاظ تشکیل و ثبت فعالیت تعاونی‌های رسمی می‌توان سال ۱۳۱۴ را آغاز فعالیت تعاونی‌ها در ایران دانست. زیرا در این سال دولت بر مبنای قانون تجارت اقدام به تشکیل نخستین شرکت تعاونی روستایی در داورآباد گرمسار کرد. در سال ۱۳۴۱ براساس تبصره «۲» ماده (۱۶۵) قانون اصلاحات ارضی، کشاورزان باید قبل از دریافت زمین به عضویت شرکت تعاونی روستایی در می‌آمدند. به این ترتیب در مدت کوتاهی بیش از هشت هزار شرکت تعاونی روستایی تشکیل شد که بعداً تعداد زیادی از آنها ادغام شده و حدود سه هزار شرکت تعاونی عمده را به وجود آوردند. به دلیل افزایش تعداد

۱. و در نیکوکاری و پرهیزگاری با یکدیگر همکاری کنید و در گناه و تعدی دستیار هم نشوید، سوره مبارکه مائده آیه ۲، ترجمه از فولادوند.

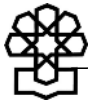

شرکت‌های تعاونی روستایی در کشور و به‌منظور حمایت و نظارت بر فعالیت آنها، در سال ۱۳۴۲ سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران با هدف کمک به پیشرفت نهضت تعاون در مناطق روستایی و کمک اعتباری به اجرای برنامه‌های اتحادیه و شرکت‌های تعاونی روستایی تأسیس شد.

۱. سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران

بانک کشاورزی براساس مفاد نخستین قانون شرکت‌های تعاونی در ایران مصوب سال ۱۳۳۴ شمسی نسبت به اعزام کارمندان و کارشناسان خود به‌منظور تشویق و راهنمایی زارعین جهت تشکیل شرکت‌های تعاونی روستایی اقدام کرد. در همان ابتدا سرعت تشکیل تعاونی‌ها آنقدر زیاد بود که نیاز به تشکیل سازمانی برای هدایت، ارشاد، نظارت و پیشبرد امور آنها شدیداً احساس می‌شد. بنابراین در سال ۱۳۴۲ سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران به‌صورت شرکت سهامی برای مدت نامحدود با سرمایه اولیه یک میلیارد و سیصد و چهل و یک میلیون ریال تأسیس و موظف شد به تبعیت از برنامه‌های وزارت اصلاحات ارضی و تعاون روستایی موجبات پیشرفت، گسترش، تقویت تعاون، توسعه عملیات اقتصادی، بازاریابی، بازرگانی و خدمات تعاونی در روستاها را فراهم آورد.

سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران همچنین براساس قانون عهده‌دار امر هدایت، حمایت، نظارت و حسابرسی شبکه گسترده تعاونی‌های روستایی و کشاورزی شد. این سازمان به استناد ماده (۳) قانون تشکیل وزارت اصلاحات ارضی و تعاون

روستایی و ماده (۷) قانون تشکیل بانک تعاون کشاورزی ایران به‌صورت شرکت سهامی اداره می‌شود. در سال ۱۳۵۷ دولت تصمیم گرفت به‌منظور مشارکت بیشتر تعاونی‌ها و اتحادیه‌ها در وظایف سازمان نسبت به انتقال سهام به آنها به تناسب توان مالی تعاونی‌ها و اتحادیه‌ها اقدام کند که از آن سال تاکنون حدود ۲۲ درصد سهام سازمان مزبور به تعاونی‌ها و اتحادیه‌ها انتقال داده شده است.

با تصویب قانون بخش تعاونی اقتصاد جمهوری اسلامی ایران در سال ۱۳۷۰ وزارت کشاورزی وقت مهمترین بازوی اجرایی خود را در عرصه توسعه روستایی و کشاورزی از دست داد. در این قانون مقرر شده بود کلیه تعاونی‌ها از جمله شبکه تعاونی‌های روستایی و کشاورزی تحت پوشش وزارت تازه تأسیس تعاون قرار گیرد. اما با تلاش و تقاضای مسئولین امر جهت مستثنا شدن سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران از شمول وزارت تعاون، در تاریخ ۱۳۷۰/۷/۲۴ قانون مستثنا شدن سازمان مرکزی تعاون روستایی از شمول قانون بخش تعاونی طی ماده واحده‌ای به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید که به‌موجب این قانون سازمان مزبور از کلیه وظایف و اختیارات مندرج در مقررات مربوطه از قانون بخش تعاونی اقتصاد جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۰/۶/۱۳ مستثنا و کماکان تابع وزارت کشاورزی وقت قرار گرفت.

درحال حاضر این سازمان دارای ۳۰ شعبه استانی و یک مرکز در منطقه جیرفت و کهنوج بوده و با تعداد ۵۵۴۵ پست سازمانی مصوب و تعداد ۲۹۰۸ پرسنل رسمی، رسمی آزمایشی و پیمانی در کل کشور وظایف محوله را انجام می‌دهد.

۲. وظایف و اختیارات سازمان مرکزی تعاون روستایی

اساسنامه سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران مصوب سال ۱۳۴۶ بالاصح مفاد ماده (۳)^۱ آن وظایف سازمان را تعیین می‌کند. ماده مزبور دارای ۳۴ بند و ۳ تبصره

۱. ماده (۳) - هدف سازمان به تبعیت از برنامه‌های وزارت اصلاحات ارضی و تعاون روستایی تأمین موجبات پیشرفت و گسترش و تقویت تعاون و توسعه عملیات اقتصادی و بازاریابی و بازرگانی و خدمات تعاونی در روستاهاست و برای رسیدن به این مقاصد عملیات زیر را در حدود امکانات مربوط انجام می‌دهد:

۱. آموزش اصول تعاون و روش اداره شرکت‌ها و اتحادیه‌های تعاونی روستایی به روستاییان.
۲. تعلیم و تدریس مواد مربوط به تعاون روستایی سپاهیان انقلاب در دوره‌های آموزش و یا در سایر دوره‌هایی که از سازمان به این منظور دعوت می‌شود.

۳. توسعه شبکه تعاون در روستاها.

۴. ارشاد و راهنمایی و رهبری اتحادیه‌ها و شرکت‌های تعاونی روستایی و کشاورزی.

۵. تعلیم و تربیت کارمند برای سرپرستی و حسابرسی شرکت‌ها و اتحادیه‌های تعاونی روستایی و کشاورزی و انجام سایر فعالیت‌های سازمان.

۶. تعلیم و تربیت مدیران و کارمندان اختصاصی مورد احتیاج اتحادیه‌ها و شرکت‌ها تعاونی روستایی و کشاورزی.

۷. تشکیل دوره‌های تخصصی تعلیمات تعاونی روستایی و کشاورزی به‌منظور تعلیم کارمندان سازمان و مدیران و کارکنان شرکت‌ها و اتحادیه‌های تعاونی روستایی و کشاورزی و فراهم نمودن موجبات افزایش اطلاعات تخصصی مورد نیاز آنها.

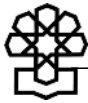
۸. حسابرسی شرکت‌ها و اتحادیه‌های تعاونی روستایی و کشاورزی.

۹. جمع‌آوری و نگهداری و خرید محصولات تولیدی روستاییان از طریق شرکت‌ها و اتحادیه‌های تعاونی روستایی و کشاورزی و فروش آنها در بازارهای مناسب یا فروشگاه‌های اختصاصی.

۱۰. جمع‌آوری و نگهداری و خرید محصولات تولیدی شرکت‌ها و اتحادیه‌های تعاونی روستایی و کشاورزی و فروش آنها در بازارهای مناسب یا فروشگاه‌های اختصاصی.

۱۱. تبدیل و طبقه‌بندی و بسته‌بندی محصولات کشاورزی.

۱۲. حمل‌ونقل محصولات کشاورزی و مایحتاج روستاییان عضو شرکت‌های تعاونی روستایی و کشاورزی و اتحادیه‌ها به‌وسیله سازمان یا با عقد قرارداد.

۱۳. تهیه و یا تولید و فروش مواد و وسایل و ماشین‌آلات و لوازم حرفه‌ای مورد احتیاج اتحادیه‌ها و شرکت‌های تعاونی روستایی و کشاورزی و اعضای آنها.

۱۴. تهیه و یا تولید و فروش کالاهای مصرفی مورد نیاز اتحادیه‌ها و شرکت‌های تعاونی روستایی و کشاورزی و اعضای آنها.

۱۵. ایجاد و اداره تأسیسات لازم برای نگهداری محصولات تولیدی و کالاهای مصرفی اتحادیه‌ها و شرکت‌های تعاونی روستایی و کشاورزی و اعضای آنها از قبیل سردخانه و انبار و نظایر آن.

۱۶. احداث ساختمان و تأسیسات مورد نیاز اتحادیه‌ها و شرکت‌های تعاونی روستایی و کشاورزی از قبیل انبار، سردخانه، فروشگاه، کارخانه، کارگاه، دفتر کار و نظایر آن.

۱۷. ایجاد و اداره تعمیرگاه‌های ثابت و سیار منطقه‌ای و مرکزی ماشین‌آلات کشاورزی.

۱۸. ایجاد یا کمک به احداث تعمیرگاه‌های ثابت و سیار مورد نیاز اتحادیه‌ها و شرکت‌های تعاونی روستایی و کشاورزی.

۱۹. تشکیل نمایشگاه‌ها به‌منظور معرفی محصولات تولیدی شرکت‌ها و اتحادیه‌های تعاونی روستایی و کشاورزی و اعضای آنها و یا شرکت در این قبیل نمایشگاه‌های داخلی و خارجی.

۲۰. ایجاد صندوق بازنشستگی و تدوین مقررات آن برای مدیران عامل و سایر کارکنان اختصاصی شرکت‌ها و اتحادیه‌های تعاونی روستایی و کشاورزی در حدود امکاناتی که تدریجاً برای سازمان فراهم می‌شود براساس ضوابط آیین‌نامه‌ای که به تصویب شورای سازمان خواهد رسید.

۲۱. انجام خدمات فنی و مشورتی به‌منظور تهیه و اجرای طرح‌های تولیدی مورد نیاز اتحادیه‌ها و شرکت‌های تعاونی روستایی و کشاورزی.

۲۲. انجام خدمات عمومی و متفرقه مورد نیاز اتحادیه‌ها و شرکت‌های تعاونی روستایی و کشاورزی از قبیل امور گمرکی، عقد قراردادها، خدمات حقوقی و نظایر آن.

۲۳. تهیه و اجرای طرح‌های تبلیغاتی و اقدام برای بازاریابی و فروش کالاهای تولیدی سازمان و اتحادیه‌ها و شرکت‌های تعاونی روستایی و کشاورزی و اعضای آنها.

۲۴. فراهم کردن تسهیلات و یا عقد قرارداد یا قبول نمایندگی و یا همکاری با مؤسسات بیمه به‌منظور انجام خدمات بیمه به نفع اتحادیه‌ها و شرکت‌های تعاونی روستایی و کشاورزی و اعضای آنها.

۲۵. دفاع از منافع صنفی اتحادیه‌ها و شرکت‌های تعاونی روستایی و کشاورزی.

۲۶. کمک و همکاری با سازمان خانه‌های فرهنگ روستایی وزارت اصلاحات ارضی و تعاون روستایی در زمینه تشکیل و اداره خانه‌های فرهنگ روستایی و سازمان بیمه‌های اجتماعی روستاییان و سازمان شرکت‌های سهامی زرعی برای انجام وظایف محوله به این سازمان‌ها و تلاش برای توسعه و ترویج صنایع دستی روستایی و کمک و همکاری با دستگاه‌های اداری مسئول انجام این امر.

بوده و در آن عملیات اجرایی سازمان تعیین شده است. در این ماده وظایف جامعی

۲۷. نظارت و راهنمایی و مراقبت در فعالیتهای اقتصادی - اجتماعی و کشاورزی شرکتها و اتحادیههای تعاونی روستایی و کشاورزی.

۲۸. ایجاد ارتباط و قبول عضویت در سازمانهای بینالمللی تعاونی و کشاورزی در حدود مقررات مربوط.

۲۹. مشارکت در سمینارها و کنفرانسهای خارج از کشور و تشکیل دورههای مشابه بینالمللی در ایران.

۳۰. ایجاد ارتباط با سایر انواع اتحادیهها و شرکتهای تعاونی.

۳۱. ترتیب مسابقات و اعطای جوایز به مدیران و اعضای ممتاز شرکتها و اتحادیههای تعاونی روستایی و کشاورزی.

۳۲. افتتاح حساب جاری نزد بانکها.

۳۳. تعیین مشخصات و شرایط وام و اعتبارات مورد نیاز شرکتها و اتحادیههای تعاونی روستایی و شرکتها و اتحادیههای تعاونی کشاورزی از قبیل مبلغ، مدت و موقع پرداخت وام و همچنین تمدید و تجدید و تضمین و نظایر آن در موارد لزوم و توصیه و معرفی شرکتها و اتحادیههای تعاونی مذکور در هر مورد برای دریافت وام و اعتبار به بانک تعاون کشاورزی ایران.

۳۴. تحصیل اعتبار و وام نقدی و جنسی از بانکها و مؤسسات دولتی و خصوصی داخلی برای انجام وظایف و عملیات سازمان.

تبصره «۱» - در موارد زیر سازمان به تشخیص خود می تواند علاوه بر شرکتها و اتحادیههای تعاونی روستایی و کشاورزی با سایر اشخاص حقیقی و حقوقی نیز معامله نماید:

الف) در صورتی که حجم معاملات (کالا یا خدمات) مورد نیاز شرکتها و اتحادیههای تعاونی روستایی و کشاورزی به تنهایی مقرون به صرفه نباشد.

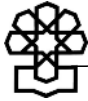
ب) در صورتی که سازمان در اجرای وظایف خود تعهدی نموده و انجام تعهد جزئاً یا کلاً از طریق اتحادیهها و شرکتهای تعاونی روستایی و کشاورزی میسر نباشد.

ج) در صورتی که سازمان به منظور رفع نیاز اتحادیهها و شرکتهای تعاونی روستایی و کشاورزی کالایی تهیه نماید و جزئاً یا کلاً مورد تقاضای اتحادیهها و شرکتهای تعاونی روستایی و کشاورزی واقع نشود.

د) در صورتی که نیاز و مراجعه شرکتها و اتحادیههای تعاونی روستایی و کشاورزی ظرفیت خدمتی را که سازمان عرضه داشته تکمیل نکند.

تبصره «۲» - سازمان می تواند برای انجام عملیات بازرگانی و بازاریابی در حدود مقررات مربوط مبادرت به صادرات و واردات کند.

تبصره «۳» - سازمان می تواند در موارد لزوم بری تقویت و پیشبرد برنامه شرکتها و اتحادیههای تعاونی روستایی و کشاورزی از امکانات خود به آنها کمک کند.

از جمله آموزش، ارشاد، رهبری و نظارت بر اتحادیهها و شرکتهای تعاونی روستایی و کشاورزی، آموزش کارمندان و مدیران سازمان، تعاونیها و اتحادیههای عضو شبکه، حسابرسی از اتحادیهها و تعاونیها، خرید، حمل و نقل، نگهداری و فروش محصولات تولیدی روستاییان اعم از محصولات کشاورزی و کالاهای مصرفی، ایجاد و احداث ساختمان و تأسیسات مورد نیاز برای شبکه، ارائه خدمات فنی و مهندسی، تشکیل نمایشگاه و سمینارها و مشارکت در آنها، تحصیل وام و فراهم کردن تسهیلات مورد نیاز برای اتحادیهها و تعاونیها و توسعه شبکه برعهده سازمان مرکزی تعاون روستایی قرار گرفته است.

۳. ارکان و ساختار اداری سازمان مرکزی

مطابق ماده (۱۰) اساسنامه، ارکان سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران عبارت است از مجمع عمومی،^۱ شورا،^۲ هیئت مدیره^۳ و بازرسان^۴ که شرح انتخاب و وظایف هر یک به تفصیل در اساسنامه آمده است.

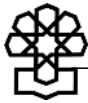
هیئت مدیره سازمان متشکل از سه نفر عضو اصلی و یک نفر عضو علی‌البدل است که معمولاً مدیرعامل و رئیس هیئت مدیره را همزمان یک شخص حقیقی برعهده می‌گیرد. این سازمان دارای معاونت اداری و مالی، معاونت بازرگانی و برنامه‌ریزی و معاونت فنی و اجرایی است. زیر نظر هیئت‌مدیره و معاونت‌های سازمان مرکزی

۱. اعضای مجمع عمومی سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران عبارتند از: وزیر جهاد کشاورزی، وزیر امور اقتصاد و دارایی، معاون برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس‌جمهور و مدیرعامل اتحادیه مرکزی تعاونی‌های روستایی و کشاورزی به نمایندگی از اتحادیه‌های سهام‌دار سازمان.

۲. شورای سازمان مرکب از پنج نفر است که دو نفر آنان از بین کارمندان عالی‌رتبه وزارت اصلاحات ارضی و تعاون روستایی و یک نفر از کارمندان عالی‌رتبه وزارت تولیدات کشاورزی و مواد مصرفی و یک نفر از کارمندان عالی‌رتبه سازمان برنامه و یک نفر از افراد بصیر و مطلع و مجرب در امور اصلاحات ارضی و تعاون روستایی و کشاورزی برای مدت سه سال به‌وسیله مجمع عمومی با جلب موافقت سازمان‌های مربوطه تعیین و انتخاب می‌شوند و قبل از پایان مدت و مأموریت قابل عزل می‌باشند و بعد از پایان آن انتخاب مجدد آنها بلامانع است.

۳. هیئت مدیره سازمان مرکب از سه نفر عضو اصلی و یک عضو علی‌البدل است که به پیشنهاد وزیر اصلاحات ارضی و تعاون روستایی و تصویب مجمع عمومی برای مدت سه سال تعیین شده و به همین ترتیب قابل عزل و نیز تجدید انتخاب می‌باشند و در خاتمه مأموریت تا تعیین جانشین مسئولیت ادامه وظایف مربوطه را خواهند داشت. رئیس هیئت مدیره که از بین سه نفر اعضای اصلی به پیشنهاد وزیر اصلاحات ارضی و تعاون روستایی و تصویب مجمع عمومی انتخاب می‌شود عهده‌دار سمت مدیر عامل سازمان نیز می‌باشد.

۴. بازرسان برای هر سال مالی به پیشنهاد وزیر اصلاحات ارضی و تعاون روستایی و تصویب مجمع عمومی دو نفر بازرسان انتخاب می‌شوند مسئولیت و وظایف بازرسان تا تجدید انتخاب و یا تعیین بازرسان جدید ادامه خواهد داشت.

تعاون روستایی، مدیریت حقوقی و بازرسی، مدیریت حسابرسی، مدیریت خدمات فنی و کشاورزی، مدیریت خدمات مهندسی، مدیریت اعتبارات، مدیریت کالاهای مصرفی، مدیریت خرید و فروش محصولات کشاورزی، مدیریت برنامه و بودجه، مدیریت دفتر آموزش و توسعه تعاون، مدیریت امور اداری، مدیریت امور مالی، مدیریت حسابرسی داخلی و مدیریت حراست وظایف محوله را انجام می‌دهند.

۴. شبکه تعاونی‌ها و اتحادیه‌های روستایی و کشاورزی

شرکت‌های تعاونی روستایی در هر روستا یا منطقه با عضویت روستاییان آن روستا و منطقه به‌عنوان سهام‌دار تشکیل می‌شود. اتحادیه تعاونی روستایی شهرستان از عضویت شرکت‌های تعاونی روستایی آن شهرستان و اتحادیه تعاونی روستایی استان از عضویت اتحادیه تعاونی روستایی شهرستان‌های آن استان تشکیل می‌شود. از عضویت شرکت‌های تعاونی کشاورزی، اتحادیه شرکت‌های تعاونی کشاورزی تشکیل شده و در نهایت از عضویت اتحادیه‌های تعاونی روستایی استان‌ها و اتحادیه‌های تعاونی کشاورزی، اتحادیه مرکزی تعاونی‌های روستایی و کشاورزی تشکیل می‌گردد. اتحادیه مرکزی شرکت‌های تعاونی روستایی و کشاورزی نیز به نمایندگی از طرف شرکت‌های تعاونی و اتحادیه‌های سهام‌دار سازمان مرکزی تعاون روستایی به‌عنوان عضو مجمع عمومی در جلسات مجمع عمومی سازمان مرکزی تعاون روستایی شرکت کرده و حق رأی دارد. شبکه تعاونی روستایی و کشاورزی که مشتمل بر اتحادیه‌ها و شرکت‌های تعاونی روستایی، کشاورزی و زنان روستایی

است، در واقع بخش خصوصی بوده که تحت نظارت و هدایت سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران فعالیت می‌کنند. این شبکه گسترده دارای ۳۱ اتحادیه شرکت‌های تعاونی روستایی و کشاورزی استانی، ۲۹۲ اتحادیه شرکت‌های تعاونی روستایی شهرستانی، ۸۳ اتحادیه شرکت‌های تعاونی کشاورزی، ۲۹۳۷ شرکت تعاونی روستایی، ۲۱۶۴ شرکت تعاونی کشاورزی و ۲۵۱ شرکت تعاونی زنان روستایی می‌باشد که در مجموع با ۵۳۵۲ شرکت تعاونی و ۳۷۵ اتحادیه دارای حدود ۶ میلیون عضو است.

۵. ارتباط سازمان مرکزی با شبکه تعاونی‌ها و اتحادیه‌های روستایی و کشاورزی

علیرغم اینکه شبکه گسترده تعاونی‌ها و اتحادیه‌ها بخش خصوصی بوده و از لحاظ زیان و منافع مجزا از سازمان است، لکن از بعد تشکیلاتی و مالی دارای ارتباطات گسترده با سازمان مرکزی تعاون روستایی است و تحت هدایت، نظارت و حسابرسی این سازمان عهده‌دار وظایف خود هستند. عمده بودجه سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران توسط دولت تأمین می‌شود و مابقی از محل درآمد مربوط به اجاره انبارها، حسابرسی و آموزش از شبکه و کارمزد خرید تضمینی از دولت تأمین می‌گردد. از آنجا که سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران یک شرکت سهامی است، سهام‌دارانی دارد که دولت با ۷۸/۲ درصد سهام و سایر سهام‌داران (تعاونی‌ها و اتحادیه‌ها) دارای ۲۱/۸ درصد سهام می‌باشند. اتحادیه مرکزی تعاونی‌های روستایی و کشاورزی به نمایندگی از شرکت‌های تعاونی و اتحادیه‌های سهام‌دار در جلسات

مجمع عمومی سازمان مرکزی تعاون روستایی شرکت می‌کند. لازم به ذکر است اتحادیه مرکزی تعاونی‌های روستایی و کشاورزی سهام‌دار سازمان مرکزی تعاون روستایی نیست.

به‌طور کلی اتحادیه و تعاونی‌ها ارتباط گسترده‌ای با سازمان مرکزی تعاون روستایی دارند و غالباً انجام و واگذاری امور از طریق این سازمان به شبکه صورت می‌گیرد و این سازمان باید در چارچوب اساسنامه نسبت به نظارت و هدایت اعضای شبکه جهت کسب منافع مادی و معنوی اقدام کند.

۶. معضلات موجود در عملکرد سازمان مرکزی

اساسنامه سازمان مرکزی

متأسفانه اساسنامه سازمان مرکزی از سال تصویب آن (سال ۱۳۴۶) علیرغم تغییر و تحول در ساختار سازمان و حیطه وظایفی آن، هیچ‌گونه تغییری نکرده و همچنان با همان مفاد اولیه اجرا می‌شود. همچنین با توجه به وظایف عدیده محول شده به سازمان، وظایف مغفول مانده زیادی وجود دارد که بیش از ۴۰ سال است در دوره‌های مختلف مدیریتی تصمیمی در خصوص اجرایی شدن آنها گرفته نشده است.

بر طبق مفاد ماده (۱) اساسنامه سازمان مرکزی تعاون روستایی، این سازمان به‌صورت شرکت سهامی اداره می‌شود. شواهد نشان می‌دهد تجمیع دو عنوان سازمان و شرکت سهامی برای یک سازمان دولتی که اکثر بودجه آن را دولت متقبل می‌شود مشکلاتی را به‌وجود می‌آورد. با توجه به اینکه تراز مالی سازمان مرکزی تعاون

روستایی در طی چند سال اخیر منفی بوده، باید براساس ماده^۱ (۱۴۱) قانون تجارت این سازمان که یک شرکت سهامی است منحل گردد یا اینکه با تغییر اساسنامه از حالت شرکت سهامی خارج شده و فقط به عنوان یک سازمان شناخته شود.

۷. خرید تضمینی محصولات کشاورزی

از آنجایی که سازمان مرکزی تعاون روستایی زیرمجموعه وزارت جهاد کشاورزی است مهمترین فعالیت این سازمان معطوف به خرید و فروش محصولات کشاورزی می‌شود. هر ساله محصولات کشاورزی گوناگون به دو روش خرید تضمینی و خرید توافقی با نظارت سازمان توسط شبکه اتحادیه‌ها و شرکت‌های تعاونی روستایی و کشاورزی خریداری می‌شوند. دولت به منظور حمایت از تولیدکنندگان محصولات مهم و استراتژیک این محصولات را با قیمت مصوب هیئت وزیران خریداری می‌کند. در این روش پس از تعیین قیمت و ابلاغ دستورالعمل خرید تضمینی، اعتبارات لازم به سازمان مرکزی تعاون روستایی ابلاغ شده و این سازمان با تعیین مراکز خرید در نقاط مختلف تولیدی، نسبت به خرید محصول توسط اتحادیه‌ها و شرکت‌های تعاونی روستایی و کشاورزی اقدام کرده و کارمزد تعیین شده‌ای را در قبال این خرید برای

۱. ماده (۱۴۱) - اگر بر اثر زیان‌های وارده حداقل نصف سرمایه شرکت از میان برود هیئت مدیره مکلف است بلافاصله مجمع عمومی فوق‌العاده صاحبان سهام را دعوت نماید تا موضوع انحلال یا بقای شرکت مورد شور و رأی واقع شود. هرگاه مجمع مزبور رأی به انحلال شرکت ندهد باید در همان جلسه و با رعایت مقررات ماده (۶) این قانون سرمایه شرکت را به مبلغ سرمایه موجود کاهش دهد. در صورتی که هیئت مدیره برخلاف این ماده به دعوت مجمع عمومی فوق‌العاده مبادرت ننماید یا مجمعی که دعوت می‌شود نتواند مطابق مقررات قانونی منعقد گردد هر ذینفعی می‌تواند انحلال شرکت را از دادگاه صلاحیت‌دار درخواست کند.

اعضای شبکه در نظر می‌گیرد. محصولات خریداری شده به روش تضمینی جزء اموال دولت بوده و براساس آیین‌نامه معاملات دولتی باید با انجام تشریفات مزایده به فروش برسد. نحوه فروش محصولات تضمینی نیز توسط کمیسیون تعیین تکلیف محصولات کشاورزی وزارت جهاد کشاورزی تعیین می‌شود. محصولات خریداری شده تا زمان اتخاذ تصمیم درخصوص نحوه فروش توسط کمیسیون تعیین تکلیف در انبارهای سازمان نگهداری می‌شود. در حال حاضر محصولات نظیر گندم، سویا، کلزا، آفتابگردان، گلرنگ، کشمش، پنبه، نخود، سیب زمینی، پیاز و... به این روش خریداری می‌شوند. هرچند که براساس اولویت‌های موجود ممکن است هر سال برخی محصولات به چرخه خرید تضمینی اضافه از آن یا حذف شوند.

غالباً صورت وضعیت‌های خرید و فروش محصولات تضمینی حکایت از تحمیل ضرر و زیان‌های فراوان بر دولت دارد. چرا که مسئولین سازمان مرکزی تعاون روستایی به دلیل عدم شناخت بازار، عدم توجه به کیفیت محصول خریداری شده، بی‌توجهی به منافع اقتصادی دولت، فراهم نبودن انبارهای مناسب و واردات بی‌رویه، مجبور به فروش محصولات تضمینی با قیمت کمتری شده و دولت را متحمل هزینه‌های سنگینی می‌نمایند. در مورد برخی محصولات فسادپذیر نظیر سیب‌زمینی و پیاز، در دوره‌های مختلف مدیریتی تصمیمات متعددی برای فروش این محصولات اتخاذ شده است. بررسی‌ها نشان می‌دهد تا سال ۱۳۸۴ به دلیل عدم توان نگهداری و فروش به موقع، مازاد سیب‌زمینی و پیاز خریداری شده امحا شده است. اما از سال ۱۳۸۵ به بعد به جهت تغییر مدیریت و اعمال رویکرد مدیریتی جدید از امحا محصول جلوگیری به عمل آمده و توزیع رایگان

یا فروش با قیمت پایین‌تر در دستور کار قرار گرفته است. به هر حال باید به این نکته اذعان داشت هرچند امحا از بعد اجتماعی پسندیده نیست اما از دیدگاه اقتصاد ملی از ابزارهای تنظیم بازار محصولات بوده و روشی برای کاهش هزینه‌های حملی بر دولت به‌شمار می‌آید.

۷-۱. خرید گندم

درخصوص برخی از محصولات خریداری شده تضمینی شائبه‌هایی وجود دارد که عملکرد سازمان را تحت تأثیر قرار داده است. گندم یکی از این محصولات بوده که سالیان متمادی توسط شبکه اتحادیه‌ها و شرکت‌های تعاونی در سراسر کشور خریداری شده و در اختیار دولت قرار گرفته است. درواقع اعضای شبکه علاوه بر درآمد حاصل از تولید، درآمدی را به سبب کارمزد خرید کسب می‌کردند. لکن از سال ۱۳۸۵ بدون در نظر گرفتن شرایط شبکه تعاونی‌ها ازجمله تجربه در خرید گندم و انتفاع مالی اعضا، هیئت وزیران طی مصوبه‌ای شرکت بازرگانی دولتی ایران را متولی امر خرید گندم مازاد بر مصرف کشاورزان کرد و سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران به عاملیت ازسوی شرکت بازرگانی دولتی ایران و براساس قرارداد منعقد فی مابین، امر خرید را برعهده گرفت. بنابراین خرید گندم که منافع زیادی برای شبکه تعاونی‌ها داشت از مباشرت مستقیم سازمان، اتحادیه‌ها و شرکت‌های تعاونی خارج شد و در نتیجه اعضای شبکه مهمترین بخش درآمدی خود را از دست دادند.

۷-۲. خرید دانه‌های روغنی

از محصولات دیگر مورد بحث، دانه‌های روغنی است. بیش از ۴۰ سال است که امر ترویج، تولید و مباشرت خرید دانه‌های روغنی آفتابگردان، سویا، گلرنگ و کلزا برعهده شرکت توسعه کشت دانه‌های روغنی (سهامی خاص) بوده و این شرکت با پیشینه تجاری و کارشناسان خبره در سراسر ایران عهده‌دار مسئولیت تولید و عرضه این محصولات بوده است. لکن به جهت اعتراضات به‌وجود آمده در پرداخت مطالبات کشاورزان دانه‌های روغنی توسط این شرکت که آن هم به‌دلیل عدم پرداخت به‌موقع تسهیلات بانک به شرکت توسعه کشت دانه‌های روغنی بوده، امر خرید دانه‌های روغنی از این شرکت به سازمان مرکزی تعاون روستایی واگذار شد. این واگذاری هر چند در ظاهر برای حمایت از تولیدکنندگان دانه‌های روغنی انجام گرفت، اما منجر به ایجاد ضرر اقتصادی فراوانی به شرکت توسعه کشت دانه‌های روغنی شد تا جایی که این شرکت مجبور به تعدیل گسترده نیروهای متخصص و کارمندان خود در سراسر کشور شد. از نکات حائز اهمیت پس از واگذاری مباشرت خرید دانه‌های روغنی می‌توان به نداشتن تخصص کافی نیروهای سازمان مرکزی تعاون روستایی مستقر در مراکز خرید در خرید دانه‌های روغنی و عدم توان دریافت مطالبات از کارخانجات روغن‌کشی داخلی اشاره کرد. همچنین ترویج و توسعه کشت این محصولات پس از واگذاری امر خرید تضمینی بلا تکلیف ماند. کاهش تولید دانه‌های روغنی از سال مذکور تاکنون برخلاف پیش‌بینی برنامه ده‌ساله خودکفایی دانه‌های روغنی و روغن‌نباتی نشانی بر این مدعاست.

۷-۳. خرید و فروش توافقی محصولات کشاورزی

در راستای تحقق سیاست‌ها و برنامه‌های وزارت جهاد کشاورزی از سال ۱۳۸۴ خرید و فروش توافقی محصولات کشاورزی با هدف حضور مستمر شبکه‌های تعاونی و تشکل‌ها در بازار خرید و فروش محصولات کشاورزی آغاز شد. در همین راستا و پس از شناخت نقاط قوت و ضعف طرح، در سال ۱۳۸۶ طرح جامع خرید و فروش توافقی محصولات و فرآورده‌های کشاورزی با استفاده از تجربیات سال‌های گذشته تنظیم و ابلاغ شد. مسئولیت سیاستگذاری و برنامه‌ریزی و خط‌مشی‌گذاری طرح در چارچوب سیاست‌ها و برنامه‌های کشور وزارت متبوع در بخش کشاورزی و بخش‌های ذیربط با وزارت جهاد کشاورزی و با محوریت و مسئولیت اجرایی سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران است. اجرای طرح و اقدامات عملیاتی مربوطه توسط شبکه تشکل‌های تعاونی شامل شرکت‌ها و اتحادیه‌های تعاونی‌های روستایی کشاورزی و تولیدی، اتحادیه مرکزی تعاونی‌های روستایی و کشاورزی، اتحادیه‌های سراسری تعاونی‌های تولید گل و گیاه و بذر و نهال، پنبه‌کاران، زنبورداران، دامداران، مرغداران تخمگذار، مرغداران گوشتی و اتحادیه‌های استانی و شهرستانی ذیربط است.

شبکه تعاونی‌ها به‌عنوان بازوی اجرایی این طرح در سراسر کشور تعیین شده‌اند، لکن در ارکان عالی تصمیم‌گیری هیچ جایگاهی برای این بخش در نظر گرفته نشده است. تحمیل شرایط خرید و فروش در این طرح و عدم حمایت‌های لازم از شبکه تعاونی‌ها منجر به بروز خسارت‌های مالی فراوانی به آنها شده است. در طرح خرید و فروش توافقی محصولات کشاورزی تعاونی‌ها و اتحادیه‌ها مستقلاً براساس برنامه تعیین شده دولتی اقدام به خرید محصولات نموده و اعتبارات لازم را با تضمین‌های لازم خود

از بانک دریافت می‌کنند. در این نوع خرید وزارت جهاد کشاورزی و سازمان مرکزی تعاون روستایی درخصوص اخذ اعتبارات لازم از بانک و یا کسب سود حاصل از فروش این محصولات هیچ‌گونه تضمینی نمی‌دهند. اگرچه اجرای طرح خرید توافقی محصولات کشاورزی با هدف افزایش سود شبکه تعاونی به اجرا درآمد، لکن شواهد بیانگر آن است که از زمان اجرای این طرح اتحادیه‌ها و تعاونی‌ها متحمل ضرر و زیان زیادی شده‌اند و برخی از آنها ورشکسته یا در شرف ورشکستگی قرار گرفته‌اند. بنابراین به‌نظر می‌رسد اجرای این طرح تاکنون موفق نبوده است.

۷-۴. کمبود انبارهای مناسب نگهداری محصولات خریداری شده

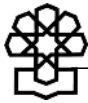
از معضلات دیگر در امر خرید و فروش محصولات تضمینی و توافقی، عدم وجود امکانات انباری و انبارهای مناسب جهت نگهداری محصولات خریداری شده است. این معضل اغلب در مورد محصولات فسادپذیر نمود پیدا می‌کند. سیب‌زمینی و پیاز به‌دلیل فساد سریع باید در کوتاه‌ترین زمان به بازار مصرف رسیده و یا در انبارهای مناسب انبار شوند. از آنجا که در امر بازرسانی و انبار کردن محصولات فسادپذیر ضعیف عمل شده، در طی چند سال اخیر خرید این محصولات مشکلاتی را به همراه داشته است. متأسفانه به‌دلیل بازرسانی نامناسب کشتش بازار داخلی و خارجی این محصولات در زمان برداشت جوابگوی میزان تولید نیست. همچنین نبود انبار مناسب و سریع‌الفساد بودن این محصولات دغدغه‌های فراوانی را برای مسئولین سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران به‌وجود آورده است. راهکارهای مختلفی درخصوص نحوه برخورد با این معضل در دوره‌های مدیریتی مختلف سازمان

مزبور اتخاذ شده است. از جمله این راهکارها می‌توان به امحای محصول، واگذاری رایگان و فروش با قیمت پایین‌تر از قیمت خرید اشاره کرد. امحای محصول هرچند امر پسندیده‌ای نیست، اما به دلیل تحمیل هزینه‌های اضافی و برهم نزدن بازار می‌تواند راهکار مناسبی باشد، لکن واگذاری رایگان و فروش با قیمت پایین‌تر از قیمت خرید اگرچه از اسراف جلوگیری می‌کند، اما بازار این محصولات را برهم زده و منجر به وارد آمدن ضرر و زیان مالی بر تولیدکنندگان و فروشندگان این محصولات خواهد شد. بررسی‌ها نشان می‌دهد با وجود اینکه این معضل در طی چند سال گذشته هر ساله اتفاق افتاده است، اما هنوز مدیران این سازمان نتوانسته‌اند راهکار مناسبی برای مقابله با این مشکل پیدا کنند. به نظر می‌رسد تعامل مناسب با سازمان‌های دیگر وزارت جهاد کشاورزی که در تولید محصولات نقش دارند می‌تواند در تعیین میزان تولید محصولات فسادپذیر براساس امکانات انباری و کشتش بازار تأثیر مهمی داشته باشد.

۸. وضعیت شبکه تعاونی‌ها و اتحادیه‌های روستایی و کشاورزی

تعاونی‌های روستایی و کشاورزی غالباً در روستاها و توسط افراد مستقر در روستاها تشکیل می‌گردد. از این رو اعضای این تعاونی‌ها غالباً از مباحث مدیریتی و اداری شناخت کمتری دارند که در اکثر مواقع به دلیل نبود نیروهای متخصص و کاردان در بین اعضای تعاونی و یا اعضای هیئت مدیره این‌گونه تعاونی‌ها کارآیی لازم را نداشته و به صورت اقتصادی عمل نمی‌کنند. از سوی دیگر شواهد در طی سال‌های گذشته گویای این نکته است که اعضای تعاونی‌ها خود را کاملاً وابسته به

دولت بالاخص سازمان مرکزی تعاون روستایی دانسته و خواهان انجام فعالیت‌های اقتصادی صرفاً از این مجاری هستند. وضعیت مزبور سبب خمودی و وابستگی بیش از اندازه تعاونی‌ها و اتحادیه‌ها به دولت و دخالت‌های متعدد سازمان مرکزی تعاون روستایی در فعالیت آنها شده است. از جمله این دخالت‌ها می‌توان به دخالت مستقیم در انتخاب اعضای هیئت مدیره، و تو کردن صورتجلسات هیئت مدیره، حضور کارمندان دولت در هیئت مدیره و استفاده از امکانات اتحادیه‌ها نظیر ساختمان و وسایل نقلیه اشاره کرد.

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

با توجه به مباحث مطرح شده باید اذعان داشت که سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران بخش مهمی از بدنه وزارت جهاد کشاورزی است که قسمت عمده‌ای از فعالیت‌های کشاورزی و روستایی کشور را تحت پوشش قرار داشته و با بخش اعظمی از کشاورزان و روستاییان کشور در ارتباط است. حیطة فعالیت این سازمان تا کوچک‌ترین تعاونی‌های روستایی و کشاورزی در دورافتاده‌ترین نقاط ایران گسترش یافته است. بنابراین می‌توان سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران را به عنوان بازوی اصلی وزارت جهاد کشاورزی و یا بخش کشاورزی کشور دانست. سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران یک سازمان دولتی است، لکن تعاونی‌ها و اتحادیه‌های روستایی و کشاورزی بخش خصوصی بوده و فقط تحت هدایت و نظارت و بازرسی سازمان مرکزی تعاون روستایی فعالیت می‌کنند. بررسی عملکرد

این سازمان در طی سال‌های اخیر بیانگر معضلات شدیدی است که اتحادیه‌ها و تعاونی‌های روستایی و کشاورزی کشور را که از حیث هدایت، نظارت، بازرسی و تعیین خط‌مشی‌های عمده تحت نظارت سازمان مذکور هستند، دچار ضرر و زیان مادی و معنوی کرده است. از سوی دیگر دولت نیز از نحوه عملکرد سازمان مرکزی تعاون روستایی متحمل ضرر و زیان فراوانی شده است. شواهد بیانگر آن است که در امر خرید و فروش تضمینی محصولات کشاورزی که عمده‌ترین فعالیت سازمان مزبور است، سالیانه هزینه هنگفتی بر دولت تحمیل می‌شود. بررسی‌ها نشان می‌دهد هدایت، نظارت و بازرسی سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران بیشتر به صورت دخالت در امور شرکت‌های تعاونی و اتحادیه‌های روستایی و کشاورزی بروز می‌کند و این‌گونه دخالت‌ها زیان‌های مادی و معنوی فراوانی بر این بخش خصوصی بزرگ وارد آورده و برخی از شرکت‌های تعاونی و اتحادیه‌ها را تا مرز ورشکستگی کامل سوق داده است. بنابراین اگر نحوه عملکرد سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران بهبود نیابد شبکه تعاونی‌ها و اتحادیه‌های روستایی و کشاورزی و همچنین دولت متحمل هزینه‌های مادی و معنوی فراوانی در سال‌های آتی خواهند شد. به هر حال با توجه به مطالب یاد شده به منظور بهبود عملکرد سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران پیشنهادهای به شرح ذیل ارائه می‌شود:

- اصلاح موادی از اساسنامه سازمان که از زمان تصویب تاکنون تغییری نکرده و براساس عملکرد سازمان نیازمند اصلاح می‌باشد. از جمله این مواد می‌توان به بندهایی از ماده (۳) اساسنامه که برخی از این بندها تاکنون اجرا نشده یا قابلیت اجرا ندارد اشاره کرد،

- تغییر مفاد ماده (۱) اساسنامه ساختاری سازمان از شرکت سهامی به سازمان دولتی،
- نظارت و دقت بیشتر در خرید و فروش تضمینی محصولات کشاورزی به منظور کاهش هزینه‌های دولت،
- اصلاح طرح خرید و فروش توافقی محصولات کشاورزی جهت تغییر در نحوه خرید و فروش محصولات توسط شرکت‌های تعاونی و اتحادیه‌ها و افزایش درآمد آنها،
- واگذاری امر خرید گندم به سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران با هدف انتفاع اقتصادی بیشتر اعضای شبکه تعاونی‌ها،
- اخذ خرید دانه‌های روغنی از سازمان مرکزی تعاون روستایی و یا اصلاح مدیریت خرید این محصولات،
- تدوین ابزارهای قانونی به منظور جلوگیری از دخالت مستقیم سازمان مرکزی تعاون روستایی در شرکت‌های تعاونی و اتحادیه‌های روستایی و کشاورزی،
- کوچک‌سازی سازمان مرکزی تعاون روستایی در راستای اصل چهل و چهارم قانون اساسی و واگذاری امور تصدیگری و محول نمودن وظایف به شبکه تعاونی‌ها و اتحادیه‌ها،
- انحلال مراکز استانی سازمان مرکزی تعاون روستایی و استقرار مرکز اصلی در تهران و تعیین یک ناظر در شرکت‌های تعاونی و یا اتحادیه‌های روستایی و کشاورزی. متأسفانه سازمان مرکزی تعاون روستایی به دلیل کمبود نیروی انسانی (خالی بودن حدود ۵۰ درصد پست‌های سازمانی) و کمی امکانات ساختمانی و تجهیزاتی نتوانسته تاکنون کارآیی لازم را داشته باشد و وظیفه نظارتی این سازمان

نیز در اغلب موارد تبدیل به دخالت و استفاده از امکانات شرکت‌های تعاونی و اتحادیه‌ها شده است.

- توانمندسازی و ارتقای توان فنی، علمی، تخصصی و مدیریتی اعضا و ارکان تعاونی‌ها و اتحادیه‌ها،

- تقویت زیرساخت‌های لازم جهت تجهیز شبکه به جدیدترین تکنولوژی‌های روز (انبار، سردخانه، صنایع تبدیلی و...).

منابع و مآخذ

۱. اساسنامه سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران، ۱۳۴۶.
۲. مطالعه میدانی.

شناسنامه گزارش

شماره مسلسل: ۱۰۴۴۰

عنوان گزارش: سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران در یک نگاه (چالش‌ها و مشکلات)

نام دفتر: مطالعات زیربنایی (گروه کشاورزی و منابع طبیعی)

تهیه و تدوین: سعید مقیسه

ناظران علمی: محسن صمدی، الهه سلیمانی

متقاضی: معاونت پژوهشی

ویراستار تخصصی: الهه سلیمانی

سر ویراستار: حسین صدری‌نیا

واژه‌های کلیدی:

۱. تعاون روستایی

۲. معضلات

۳. خرید تضمینی

تاریخ انتشار: ۱۳۸۹/۸/۱